

locos à se animaduersos miserūt, quos ipse vbi cum Gagneio contulit, postea remisit cum epistola valde prolixa, in qua castigandi rationem tradebat, ad cuius exemplar reliqua emendare ipsi deberent. In qua quidem epistola, multa sunt, scio, de vtilitate annotationum, quæ nõ parum eos vrebant. Rex vbi eos duræ cervicis homines, adeoque indomabilis contumaciæ esse sensit, qui aduersus se diabolicam suam vassaniam ad extremum tueri vellent, satis habentes dixisse, Hæreticum est, fide penes ipsos manente: **XXVI** Octobris diploma mittit suo sigillo in cerâ impresso cõmunitum, quo seuerè etiam additis minis præcipit vt in absolute censurarum pergant, & mihi dent imprimendas. Neglexerunt tamen, imò data opera contempserunt. Cum ita Regi sint immorigeri & peruicaces, tranquillum tamen regni statũ fore negant, nisi suo more licētiose quiduis audeāt. Regis tamen est videre, quàm obsequētem habiturus sit populũ talibus magistris. Moritur interea rex Franciscus, cui Henricus filius succedit, qui anno **M. D. XLVII, XVI** Augusti, primo regni sui anno, diploma ad eos misit

b.ii.